

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsako leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsako leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za osnanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in tiskarstvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Glasovi z Goriškega.

V Gorici, 20. septembra. [Izv. dop.]

Čitateljem „Slov. Naroda“ so gotovo še v spominu dopisi o homatijah mej zadnjim „zasedanjem“ našega deželnega zbora. Lahi so zahtevali za namakanje tržiške ravani novih 383.000 gld., za nepotrebni tramvaj v Furlanijo pa 375.000 gld., a niso hoteli dovoliti Slovincem niti 1000 gld. za nadaljevalno obrtno šolo, 5000 za cesto v Trento (kateri je obljubila vlada 15.000), in 15.000 za cesto ob levem bregu Soče od Kanala do Sv. Lucije, za katero je vlada brzojavno obljubila 50.000 gld. Ker Italijani niso hoteli v ničemer popustiti, zapustili so Slovenci deželni zbor, ker le tako je bilo mogoče zaprečiti nakane Lahov, ki so računali na okolnost, da je bilo vsled smrti Mahorčičeve na slovenski strani le devet poslancev, na laški pa deset. Sam vladni zastopnik Bosizio je bil priča, kako je „stari lisjak“ nelojalno postopal pri posvetovanjih o kompromisu: kar je danes rekel, podrl je jutri. Videlo se je očitno, da hočejo imeti škandal — in doživeli so ga.

Ali ko je bil deželni zbor zaključen, ne da je izvršil svojo nalogo, začeli so Lahi vso krivdo vračati na slovenska ramena: mi smo nemirneži — oni pa miroljubni avstrijski življ, katerega vlada mora podpirati. — In zares, vlada Rinaldinijeva se je vrgla povsem na laško stran!

To čutimo pri sedanjih volitvah. Politično društvo „Sloga“ je izdalo program, v katerem se vsem kandidatom že naprej nalaga dolžnost, da se zavežejo v klub, ki odločuje v vseh vprašanih z večino glasov; manjšina se mora udati večini. To je potrebno vsled morebitnosti, da bo treba tudi v prihodnje kdaj zaprečiti sklepe proti Slovincem s tem, da vsi naši poslanci zapuste deželni zbor.

Jasno je, da smo Slovenci sklenili to le v svojo — obrambo proti lahonskim pretiranim. In naša modra Rinaldinijeva vlada je v zvezi z Italijani delovala z vso silo na to, da bi nam vzela možnost celo take obrambe. Pustila je v miru Italijane, ki so agresivni, ki hote grabiti stotisočake iz naših žepov, a vrgla se je na nas Slovence, ki se branimo tolikemu izsesavanju!

Tako postopanje vlade je iznenadilo slehernega Slovenca! Vlada je prav odločno nastopila tam, kjer je najprej upala na zmago. To je naš — Kras (sežanski politični okraj). Okrajni glavar grof Schaffgotsch (katerega so nam vsilili na Goriško po pripomoči Hobenwarta in Šukljeja!) in komisar Gasser sta pri volitvah volilnih mož očitno agitovala proti „Slogi“; vplivala sta tudi na izvolitev volilnih mož. Izključila sta od volitve celo nekaj učiteljev, češ, da so občinski tajniki, kajti znano je, da bi isti učitelji volili „Slogina“ kandidata.

Naše nasprotnike so iznenadile dvojne volitve v Komnu. Tam je zmagala pri prvi volitvi „Slogina“ stranka z 19 glasovi večine. Ali glavar je volitev uničil, češ, da so bili 4 volilci (uradniki!) nezakonito izbrisani iz volilnega imenika. Opomniti je, da isti k volitvi niso niti prišli, da jih je izčrtal vladni komisar in da bi ne premenili volilnega uspeha, ako bi tudi prišli in volili z nasprotno stranko, kajti še vedno bi bilo 15 glasov večine. Vršile so se nove volitve, pri katerih je bilo oddanih 8 nezakonitih glasov; odločila sta zmago nasprotnikom za 1 do 2 glasa davčna uradnika, ki sta bila komandirana k volitvi!

Kaj se je godilo v Sežani, ste na kratko že poročali. Dostavljam še to, da je glavar nezakonito izbrisal učitelje in jim „svetoval“ — naj ne gredo voliti. In Kielmanseggov ukaz, pravijo, še vedno velja!

Vlada je torej dosegla na Krasu svoj namen. To je žalostna resnica, ki vrže čudno luč na Kraševce, pa tudi na njih kandidate. Dr. Abram je lahko ponosen na to vladno kandidaturu! Vsi zavodni Kraševci se obračajo od njega s preziranjem!

Ko je vlada dosegla svoj namen na Krasu, vrgla se je z vso silo še na veleposestvo. Tu jej je prišla ravno prav okolnost, da ima vsakih 10 veleposestnikov po jednega kandidata. Toliče razkasanosti še ni bilo! Zdaj je kakih 12 kandidatov, o katerih prav resno govorijo. Ali vlada ima na srečo: viteza Tonklija, Andreja Kocijančiča, in Jos. Fabianija v Štanjelu. Za to listo že agitujejo vladni možje in uradniki, kakor je „Narod“ že po-

ročal v brzojavki iz Gorice. Ali z vso silo utegnejo zbobnati skupaj kakih 30 do 40 slovenskih glasov, slovenskih izdajic, ki se zvežejo z našimi najzagrizenejšimi nasprotniki — z lahoni in irendentovci. Laških glasov utegnejo spraviti skupaj do 60.

Toda vseh glasov je 305; ako odštejemo 10% takih, ki se zgubé, bi moralostati še vedno do 160 glasov za „Slogine“ kandidate. Ali sleherni rodoljub na deželi mora storiti svojo dolžnost! Ne izpustite nobenega veleposestnika: kdor ne bo mogel iti v Gorico, naj pošlje pooblastilo in izkaznico. Sramota bi bila za vso Slovenijo, ako bi Lahoni določevali Slovincem „zmerne“ poslance v deželni zbor. Kar izvolé Lahoni, mislimo si lahko, kake je za nas vrednosti!

Največja sramota pa bo za tiste Slovence, ki dobé — lahonske glasove. Take ljudi bo treba kar izključiti iz slovenske družbe. Današnja „Soča“ grozi, da bo imenovala vse tiste veleposestnike, ki bodo volili lahonske kandidate za — slovenske poslance. Prav je, naj izve slovenski svet take izdajalce, ki se vežejo z najbolj zagrizenimi nasprotniki proti svoji krvi. Takim ljudem naj ljudstvo z zaničevanjem obrne hrbet in — ako so obrtniki, trgovci italijanski — ne prestopi njihovega praga, kajti z ljudmi, ki izdajajo svojo domovino, se ne moremo zbirati.

Čuje se, da vlada upa posebno na neke glasove na Vipavskem, v Brdih in na Kanalskem pa tudi na vse kraške. — Kako ta vlada ljubi vse te kraje, bodi v dokaz povedano to, da podpira za državni zbor v mestih in trgih kandidaturu princa Hohenlohe, ki je predsednik južne železnice in nasprotnik vsaki drugi novi železnici. Ako bi veleposestniki drveli za vladnimi kandidati, potem zaslužijo tudi vladnega Hohenloha, ki naj se bo potezal za nje — a na nadležno pomoč nezavisnih slovenskih zastopnikov naj ne računajo, ker se umaknejo s pozorišča pred — mameluki.

V Ljubljani, 21. septembra.

Mi in protisemitje. Tržaška „Edinost“, ki še vedno pričakuje zboljšanje avstrijskih razmer od protisemitizma, je iztaknila neko nasprotje v naši

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Urednik vzame iz žepa papir, naredi debelo svalčico in sede pisat akt. Čez nekaj časa pozove starosta, stotskega, dva starca in Aleško ter jim prečita akt, v katerem je bilo rečeno:

„1883. leta, 2. dne kimovca izvedel sem niže podpisani policijski urednik 2. oddelka N— okraja, dosepeši v selo Razgudino, Trševskega okraja, o storjeni tatvini, namreč o tem, da se je izgubila kmetu tega sela, Danili Čečirinu, ovca. Napravil sem preiskavo, katera je dokazala, da je omenjeno ovco ukradel iz „košare“ po noči kmet istega sela, Aleksej Petrov Kubiškin, kateri je vse čisto odkrito srčno izpovedal in pri katerem se je našla pri preiskavi nad hišnim stropom ovčina zgoraj omenjene ovce. Preiskava se je vršila pri selskem starosti tega sela, pri Mironu Venikovem, pred stotskim Semenom Korovkinom in pred pričama Antonom Čurinom in Stepanom Kopilovim in spada v predloženo Nj. Visokorodju Gospodu Mirivnemu Sodniku N— okraja, 3. oddelka. Policijski uradnik I. Burjanov.“

„Piši tu: Aleksej Kubiškin,“ reče urednik Aleški. „Starosta, daj pečat! Stotski, prižgi svečo!“

Aleška je podpisal, pečat se je pritisknil, papir v žep, urednik je sedel na konja in odjahal.

Vsi ti dogodki navalili so na Aleškino glavo silno delo. Rekli so mu, da ga ne bodo sodili starci, da ga bo sodil mirovni sodnik. Aleška je slišal že preje, da je sodnik gospod, bivajoč na Pustolinski pristavi, 25 vrst daleč, a za to sodbo bi se bil rad posvetoval s kakim človekom, vprašal bi koga, ali koga! Razven teh mučičih ga misliji mučil ga je i stid. Sramoval se je, ne le zato, da je ovco ukradel, — ne, kako jo je že ukradel on? On je kriv, končno: on je jedel koštrunovino, bil je prisoten, no ni ukradel, ni popolnoma ukradel, — stidil se je prežite sramote. Ko se spomni, da je bila pri njem preiskava, da so ga vedli v zbornico, da ga je ljudstvo gledalo, tu mu šine kri v obličje, ušesa mu zagore, celo solze se mu prikažejo. In tu se spomni Nataške... „Kako jo bo sedaj pogledal? Kaj poreče ona? Kaj poreče njen oče? In svatba?... Bode li?... Kdaj?... Ah, prokleta ovca! Prokleti Sidor!... Stidno je iti mej ljudi, stidno pokazati se kamerkoli...“ In Aleška je sedel vedno doma in vedno mislil, mislil...

Anisjo je videl vsak dan. Ta ga je sicer karala radi tega, da se je zvezal s Sidorom, no ob jednem ga je i vedno tešila, vide njegovo zamišljenost, rekla je, da se vse premeni, težava bo, kar je jedino neprijetno, ako bode sodil sodnik. Starci bi ga pač poučili, postrašili, in to bi bilo vse, tam pa... Kaj bo tam, ni rekla, ker ni vedela.

Nekoč prišel je ded Andrej. Aleška je postal rdeč od stida, obradoval pa se je nenavadno. Ded Andrej je sedel z njim pod vislimi in se razgovarjal dolgo. Tudi on ga je grajal za to, da se je zvezal s takim slabim človekom, kakor je Sidor, a tudi on je sožalel in ga tešil.

„In ti znaš, ded Andrej, kako bo sodnik sodil?“ vpraša Aleška, dolgo ne odločivši se, predložiti to vprašanje.

„Bil sem, dečko, jedenkrat pri sodniku za pričo. Antoška Sivkin je ozmerjal pri meni gospoda Čuripina. No tudi mene so pozvali.“

„No, kaj je bilo?“

„Izpraševal me je.“

„Kako je sodil?“

„Sodil je strogo. Za tri tedne so posadili Antoško v ječo.“

Sodba sodnika se Aleški ni nič razjasnila, no

pisavi gleda dunajskih mestnih volitev." Navela je dva odstavka, jednega, v katerem smo se izrekli malo nepovoljno proti Luegerju, in nas zaradi tega sumniči, da simpatizujemo z liberalci, potem pa neki odstavek, v katerem obsojamo liberalno stranko. V resnici pa ni najti v omenjenih odstavkih nobenega nasprotja. Iz njih le sledi, da mi nismo prijatelji protisemitov, ker so krivični v narodnem oziru in zlasti se ne navdušujemo za Luegerja, ki je bil že pri vseh mogočih strankah in je zastopal že vsa mogoča načela. Zato tudi sedaj še njegovi politiki prav nič ne zaupamo. Proti gospodarski politiki liberalne stranke smo pa vedno bili in smo celo koalicijo pobijali s tega stališča in obsojali tudi našo katoliško stranko, da je na Dunaju podpirala nemško-liberalno narodno-gospodarsko politiko.

Böhm-Bawek ne pride v novo ministerstvo, kar liberalcem ni po volji. Sekcijski načelnik v finančnem ministerstvu tudi ne more lahko ostati, ker je bil minister, zato ga mislijo poklicati na primerno mesto pri upravnem sodišču. Liberalni časopisi so takoj, ko je Badeni začel sestavljati ministerstvo, mimogrede naglašali, da bi ne bilo želeli, da bi Böhm ostal v novem ministerstvu. Tega si niso upali trditi, da morda ni zmožen, a po njih mnenju bolj ugaja za kacega profesorja na vseučilišču. Priobčili so že bili novico, da sedanji finančni minister prevzame stolico na kakem vsu učilišču; to je bil le nekak migljaj, kaj naj stori. Sedaj se pa bode vendar našlo mesto zanj pri upravnem sodišču, kakor je pri najvišjih sodiščih na Dunaju že več bivših ministrov našlo svoje mesto, da se je potem nanje pozabilo. Böhm-Bawek je sestavljal Steinbachovo davčno reformo in tega mu liberalci ne morejo odpustiti.

Po volitvah na Dunaju Liberalni dunajski listi se brez izjeme obračajo do grofa Badenija, naj bi rajši razpustil zopet mestni zbor, nego pa predložil dra. Luegerja v potrjenje za župana dunajskega cesarju, ko bi ga izvolil mestni zbor. Ko bi grof Badeni poslušal liberalce, bi na vsak način moral prepričati, da Dunaj ne dobi protiliberalnega mestnega zastopa. Liberalci pa tudi znajo stvar napeljati. Ne le dunajski, temveč tudi ogerski in inozemski liberalni listi pišejo, koliko bi Dunaj na volitvah dobil ako dobi protiliberalni zastop. Vse mnenje o razmerah na Dunaju. Dvomiti pa ni, da se dotični listi poprej z Dunaja informujejo, v kakšnem smislu naj pišejo. Badeniju se liberalci grozno laskajo in mu usiljujejo svojo podporo proti primernim protiuslugam. Kdor čita nemške liberalne liste, bi mislil, da v Avstriji ni važnejega političnega vprašanja, kakor to, kdo bode županoval na Dunaju.

Makedonski Srbi. Srbi se sedaj laskajo Grkom in Turkom, da bi jih pridobili za pospeševanje srbstva v Makedoniji. Turki se ravno ne ustavljajo srbskim željam, ker vedo da bi s tem zasejali le nov razpor mej makedonske krščanske narode. Taki razpori mej kristijani so pa Turkom v korist. Grki pa niso take misli, ker zmatrajo Makedonijo za svojo narodno posest. Srbi bi radi, da bi se za Prizrenj imenoval kak Srb za škofa.

postala mu je še bolj nejasna, še bolj strašna; čakal jo je s tužnim strahom, kakor vzdigujoč se temen in strašen oblak. Kadar se je spomni, zastaja mu srce.

No dan je minil za dnevom in čutila in misli, ki so bile v pričetku tako ostre, jele so se polagoma gladiti in biti manj mučne. Bolj, kakor vse drugo, vspokojilo ga je, da se je srečal z Nataško povsem nepričakovano.

V mraku gnal je kobilo napajat, no ne pod Kraninjah dvor, marveč po svojih ulicah, koder jo je preje vedno vodil. Pod njih dvor ni šel nikdar več, — sramoval se je, ni si upal. Ko gre proti vodi, glej, — poleg njega Nataška: šla je po bregu. „Ah! . . . Ti . . . Nataška . . .“ zaklical je nehot.

„Aleška! . . .“ skoči k njemu Nataška, no takoj se ustavi, sram bi jo bilo, ako bi jo videli samo z mladenčem zvečer.

Aleški je bilo srce tako silno, da je je slišal in vsled razburjenosti ni mogel izpregovoriti niti besedice.

„Kako dolgo te že nisem videla! Ah, Aleška! . . . Kaj si storil, Aleška! . . . Ali ti je trebalo . . . to ovco . . .“

(Dalje prih.)

Turška vlada nima nič zoper to, ali patrjarhat se pa upira na svojo moč, češ, da bi to bilo v škodo grškim narodnim koristim. Do sedaj je bil v Prizrenju vedno grški škof, ki je seveda svojo oblast uporabljal za razširjenje in utrjenje helenizma. Srbi so se obrnili do turškega učnega ministerstva, naj bi se dovolilo osnovati srbsko šolo v Makedoniji. Turška vlada se temu ni mislila nič upirati. Ker pa Srbi spadajo pol carigrajski grški patrijarhat, in ker je v Makedoniji šolsko vprašanje v tesni zvezi s cerkvenim, je turška vlada patrijarhat vprašala za mnenje. Ta se je izrekel proti srbskim šolam, češ, da v Makedoniji ni Srbov. Bodo li Srbi že enkrat spoznali, koliko je vredno grško prijateljstvo?

Občinske volitve v Belgiji. Novi občinski volilni zakon v Belgiji je ugoden za klerikalce, in ni dvojbe, da pri novih volitvah dobe večino v večini občinskih zastopov. Zanje je pa tudi to ugodno, da druge stranke niso jedine. Zmernoliberalna stranka je napovedala pri teh volitvah najhujši boj socializmom. Zmerni liberalci bodo pri ožjih volitvah, kjer bodo, najbrž podpirali klerikalce proti radikalnejšim strankam. Zmernoliberalna stranka ali stranka velicega kapitala v Belgiji nima toliko upliva, da bi mogla sama doseči pri kakih volitvah posebne uspehe, a klerikalcem pa vendar še lahko pomaga v več krajih do zmage. Klerikalno gospodstvo v Belgiji sloni že dlje časa na tej podpori zmernih liberalcev. Sicer je to čisto naravno, kajti belgijska klerikalna in zmernoliberalna stranka se v gospodarskem oziru popolnoma vjemata, obs zastopate interese velekapitalizma.

Potovanje Slovencev na češko narodno-pisno razstavo v Pragi.

(Poročilo našega posebnega izvestitelja.)

Koncert.

V petek popoldne priredil je razstavni odbor slovenskim gostom na čast simfoničen koncert v koncertni dvorani na razstavišču. Pri koncertu je tudi sodelovala gospodična Ljubica Tomšičeva, hči rojaka g. nadinženirja Tomšiča, g. dr. Bela Stuhec in kvartet „Ilirija“. Obžalovati je, da se je večletni član kvarteta „Ilirija“, g. Branke, zadnje uro skujal in pustivši na cedilu ostale člane kvarteta, se odpeljal v Ljubljano. Na mesto njega je pel drugi član češkega kvarteta „Kytara“ gospod Masopust.

Simfonični orkester, kateri dirigira jeden prvih čeških glashenikov g. Kovačovic, je zaslovel v kratki fazi, da takim orkestrom je le malo tudi v največjih mestih. O njega igranju torej ni treba še kaj govoriti, dovolj je, če povemo, da smo izletniki šele tu spoznali, kaj je glasba.

Gospodična Ljubica Tomšičeva je pela dve pesmi: Zajčev „Domovini i ljubavi“ in češko narodno pesem „Má zlatá Mařenka“. S svojim prekrasnim glasom, finim nuanciranjem in čustvenim prednašanjem je dosegla jako lep uspeh.

Slovenski pevci in gospoda Krička in Masopust so peli več pesmij in obudili s svojimi svežimi lepimi glasovi in s svojim umetniško dovršenim petjem velikanski uspeh. Najstrožji kritiki so zatrjevali, da je malo tako izvrstnih pevcev, kakor so gospodje Pavšek, Lilek, Dečman in dr. Stuhec in da so ti s svojim petjem prekosili njih najsmelejše nadeje.

Zvečer so se izletniki mudili v razstavi, kjer so imeli priliko občudovati krasno fontaine lumineuse, drugo dopoldne pa so si ogledali muzej, kjer jih je pričakoval in spremljal g. Lego in divno palačo mestne hranilnice, popoldne pa zgodovinsko znameniti Hradčín.

V sokolskem domu.

Zvečer ob 8. uri so izletniki šli v „Sokolski dom“. Tu je slovenske goste pozdravil starosta praškega „Sokola“ gosp. dr. Scheiner. Zahvalil se je posl. Hribar. Gostje so se mudili dlje časa v „Sokolskem domu“ in si ogledali vaje telovadcev. Vse vaje, tudi najtežje, so se zvrševale tako precizno, da so gledalci kar strmeli in svojim čutilom dajali duška z živahnim ploskanjem. Ko so se izletniki vpišali v spominsko knjigo, odšli so, spremljani od burnih ovacij junaških „Sokolov“, v „Narodni dom“ na kraljevih Vinogradih.

V Narodnem domu na Vinogradih.

Ta „Narodni dom“ je jedna najkrasnejših palač kar se jih je v novejšem času zidalo v Pragi. Tu sem je povabil občinski svet mesta Kraljevski Vinogradi, slovenske izletnike. V veliki, bajno lepi dvorani se je občinstva kar trlo, takisto po vseh hodnikih.

Pozdravil je izletnike mestni podžupan gospod Alojzij Bureš, ključ slovenskim gostom: dobro došli! Za povabilo in vzprejem se je zahvalil posl. Hribar, rekši, da vsi ti dnevi, kar so Slovenci v zlati Pragi, so le jeden prekrasen in vsem nepozaben narodni praznik. Mesto Kraljevi Vinogradi stoji tam, koder so češki kralji svoj čas sadili plemenito tito. Kakor je bila tista kaplja čista in plemenita, tako je rodoljubje sedanjih prebivalcev tega kraja.

Oba govora sta bila vzprejeta z viharinimi „Živio“ in „Na zdar“-klici.

Slovenci so na to odšli v drugo dvorano, da se poklonijo dičnemu vodji češke državnozbornske delegacije dr. Herolda.

Poslanec Hribar je odgovoril dr. Herolda in njemu za vse češke poslance izrekel najsrčnejšo zahvalo za vso poštvalno podporo, katero naklanjajo zastopniki češki slovenskemu narodu in kateri se je v najnovejšem času zahvaliti tudi za celjsko gimnazijo.

Posl. dr. Herold je mej drugim odgovoril: Čast, katero ste mi izkazali Vi, velečlenjeni gospod poslanec, in Vi, mili bratje slovenski, me je presenetila. Tega počaščenja za svojo osebo ne morem vzprejeti, pač pa je vzprejem za vse češke državne poslance kot dokaz bratske vzajemnosti in slovenske mejebojne ljubezni. Gospod poslanec Hribar je omenil, da smo češki poslanci podpirali prizadevanja Slovencev, zlasti pri celjskem vprašanju. Jaz tega ne zmatram za nikako zaslugo, narobe, menim, da je naša dolžnost, pri vsaki priliki podpirati politične in kulturne interese bratskega naroda slovenskega kar najodločneje, kakor sploh menim, da je dolžnost vseh Slovanov, podati si bratsko roko in se v vseh bojih za narodne koristi mejsobojno podpirati. Mi Čehi, katerih zgodovina je napolnjena s tisočletnim bojem za narodni obstanek in za samostalnost domovine, in ki smo se vsled neumorne delavnosti celih generacij povzpeli na stopnjo, katero zavzemamo v kulturnem in v narodnem oziru sedaj, mi znamo najbolje ceniti, s kakimi težavami se mora boriti mali, od vseh strani stiskani slovenski narod, koliko dela, žrtv, samozatajevanj in narodne navdušenosti je treba za zavarovanje narodne eksistence in za napredovanje, in kolike borbe bo še treba prestati, predno se dosežejo ideali. O nas Čehih se govori, da smo na severu straža slovanstva. Z isto pravico pravi se, da so Slovenci na jugu taka straža in zato je tudi naskok neprijateljev na vas in na nas jednako srdit. Ali vaša živa narodna zavednost, vaše navdušeno rodoljubje, ki vas je pripeljalo k nam na našo narodopisno razstavo, je zagotovilo, da tudi vaš mali narod ne zgine, nego da ostane živ in čvrst, če tudi je najmlajši član vsega slovanstva. Dovolite, velečlenjeni prijatelj, da vam v dokaz svoje zahvale sežem v roko. Naj bo to simbol, da češki in slovenski narod, dasi sta oddaljena drug od drugega, si sežata v roko na skupno delovanje, na skupno napredovanje in na skupni boj. Bodite prepričani, da naš narod z zanimanjem spremlja vse vaše gibanje in želi, da bi cvetel, rasel in se razvijal bratski narod slovenski!

Besede Heroldove so na vse poslušalce naredile mogočen utis. Slovenski izletniki so dičnemu češkemu prvoborniku priredili navdušeno ovacijo, potem pa se vrnili v veliko dvorano k večerji, katero je mesto razstavno in koncertno in izletnikom in pri kateri je bilo pevsko društvo „Hlahol vinohradski“.

Pri večerji sta bili dve oficijelni napitnici.

Posl. Hribar je povdarjal, da so bili Slovenci v teh dneh svojega bivanja v središču češkemu deležni toliko dokazov ljubezni, da tega vse svoje žive dni ne bodo pozabili. V svojo domovino ponese Slovenci najboljšo spomine na krasno Prago in to jih bo utrdilo v boju za narodni obstanek, v boju zoper skupnega neprijatelja. Govorilo se je časih, da je v južnih Slovanih gostoljubnost najbolj razvita, a to ni več resnično, ker smo se v Pragi osvedočili, da tako gostoljuben, kakor dragi češki narod, sploh ne more biti noben drugi. Govornik se je s toplimi besedami zahvalil na Slovincem izkazani gostoljubnosti in napil podžupanu Burešu in občinskemu svetu vinohradskemu.

Napitnici so se navzočniki burno odzvali.

Na to je govoril posl. dr. Herold v imeni vinohradkega občinskega sveta. Rekel je, da je za mesto Vinohradi današnji dan jako časten, in da je mestu na veliko veselje, videti pri sebi kot ljube goste številno deputacijo žilavega in vsakemu Čehu tako neizrecno simpatičnega naroda slovenskega. Hvala za ta lepi dan gre posl. Hribarju. Ta je unet Slovenec, a po vsi pravici ga šteje tudi češki narod mej svoje sinove. Posebno pa veseli vsakega Čeha, da je prišlo v Prago tudi tako lepo številno slovenskih sester. Pravi se, da je slovenska žena ohranila otrokom materni jezik, in dokler bo žena čutila slovenski, dotlej se nobenemu slovanskemu rodu ni bati za prihodnost. Slovenski narod, najvernejši zaveznik češkega, naj živi!

Tudi te besede odličnega govornika so obudile veliko navdušenost. Ko je še govoril g. Pukl, se je razvila neprisiljena zabava v tem ko je mladi svet v stranskem salonu veselo plesal.

Šele pozno ponoči ločili so se izletniki od ljubljanskih gostov.

Na deželi.

V nedeljo zjutraj so se slovenski izletniki odpeljali iz Prage na deželo, da si ogledajo po vsi Češki znano uzorno selo Nova ves v pribramskem okraju. Z železnico so se peljali mimo Kuhlina, po nemški Kuchelbad, do postaje Řevnice, kjer so posedli na čakajoče vozove in se odpeljali v Novo ves.

Na potu v Novo ves leži prijazno mestece Mnišek. Ker spada k okrajnemu glavarstvu Smichov je redarstvena oblast prepovedala županu, pozdraviti goste na trgu. Mestece je bilo vse v zastavah. Ob-

Dalje v prilogi.

činski zastop, na čelu mu župan g. Směhy pričakovali so Slovence in je peljali v najboljšo gostilno, kamor je prišlo na stotine prebivalcev. Tu so domače gospodične, na čelu jim županova hčerka gospodična Ana Směha, razdelile mej izletnike šopke, po maši, katero je daroval slovenski duhovnik, pa se je serviral ukusen zajutrek. Izletnike sta pozdravila župan g. Směhy in župnik g. Kramr, ki sta oba naglašala češko-slovensko vzajemnost in izražala veselje prebivalstva, da vidi pri sebi slovenske brate z daljnega juga. Posl. Hribar se je zahvalil za lepi vzprejem in napil županu g. Směhemu in župniku g. Kramru, praznujočemu prav ta dan 26 obletnico svojega pastirovanja v Moišku.

Po zajutruku so se izletniki, od mniškega prebivalstva živahno aklamirani, odpeljali dalje v Novo ves, kjer jim pa mnogo odličnih rodbin mniških.

Nova ves, veliko in bogato selo, je bilo z zastavami, češkimi in slovenskimi, ter z zelenjem ovenčano. Praznično oblečeno prebivalstvo je izletnike vibrano pozdravljalo. Pred županstvom je čakal občinski svet, na čelu mu župan in načelnik okrajnega zastopa dež. poslanec g. Holbejs, kateri je s presrečnimi besedami v imenu županstva in okrajnega zastopa pozdravil izletnike. Posl. Hribar se je zahvalil za vzprejem.

Izletniki so si na to ogledali uzorno gospodarstvo poslanca Holbejsa, kateri je na svojem domu priredil celo kmetijsko razstavo, in niso se mogli načuditi raznovrstnim mašinam in bogatim pridelkom. Ta razstava je vsakogar preverila, kako povsem moderno in racionalno je kmetijstvo na Češkem urejeno in kakaj se je tako lepo razvilo.

Občina je povabila izletnike na obed, kateri se je priredil v šolskem poslopju in pri katerem je sviral za ta dan iz precej oddaljenega mesta naročena rudarska godba. Pri obedu je posl. Hribar se zahvalil za vzprejem in napil posl. Holbejsu, kateri se je ginjen zahvalil. Govorili so še župnik g. Kramr, g. Pukl in župnik g. Miklavčič.

Mej obedom prihitelo je iz vse okolice in celo iz Pribrama mnogo ljudstva, pozdravit slovenske brate. Po obedu zbrali so se domačini in tuji v veliki gostilni na zabavo, pri kateri se je veselo plesalo.

Prezgodaj je prišla ura ločitve. Slovenci so se, burno aklamirani in spremljani od številnih domačinov, odpeljali v Ravnice in posloviši se tu od ne-trudnega njih spremljevalca gospoda nadinženirja Tomšiča, se odpeljali v Prago, drugi dan pa na jug — domov.

Predno zaključimo to poročilo naj še omenimo, da je v Meštanski besedi govoril tudi g. E. Gangl in sicer z največjim uspehom.

Krasni dnevi, katere so izletniki pr-živali na Češkem, jim ostanejo brez dvoma v neizbrisnem spominu. Zeleti pa je, da so se nazvali tudi kaj češke navdušenosti, kaj češke odločnosti in neustrašnosti, saj veljajo za nas Slovence še bolj, ko za vsak drugi slovanski narod besede Svatopluka Čecha:

Věrne jen sobě, své práci a pili,
věrne jen svatému nadšení v nás,
věrne jen vítězství slovanské síly,
která si podepře krajín tu hráz,
věrne, že národ náš, veliká Sláva
s korouhvi lidskosti za štítem práva
dobude korunu velebných krás!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 21. septembra.

— (Osobna vest.) Državni poslanec gospod dr. Andrej Ferjančič odpeljal se je danes na Slatino pri Rogatci zdraviti se, ker že delj časa boleha.

— (O bodoči gledališki sezoni.) Le nekaj dni še in zopet se bodo v našem gledališču začele predstave. „Dramatično društvo“ se ni ustrašilo ne truda ne troškov za priprave. Popolnilo je osobe za dramo in opero, in posrečilo se mu je dobiti tako izvrstne moči, da bodo naše predstave lahko tekmovala s predstavami tudi v večjih mestih, nego je Ljubljana, da homo imeli gledališče, za katero nas bodeta lahko Trst in Gradec zavidala. Znano je že, kako lep operni in dramatični repertoar se je sestavil za prihodnjo sezono. Nove moči so že dne 15. t. m. nastopile engagement in se že marljivo uče, s tem pa je zagotovljeno, da se bodo napovedane igre in opere res uprizorile in da ne bodo ostale samo na repertoarju. Za opero je bilo treba dobiti največ nove moči. O njih sposobnostih soditi bo občinstvu, a že zdaj lahko smelo rečemo, da daleč nadkriljajo lanske operne sile. Vzlic temu, da se nove moči našega jezika šele uče, je vendar zagotovljeno, da se bodo vse opere pele izključno v slovenskem jeziku. Marljivosti pevk in pevcev ter spretnosti kapelnikovi se bode zahvaliti, da se bo vsak mesec uprizorila nova opera in sicer: meseca oktobra „Afrikanka“, meseca novembra „Janko in Metka“ — ta opera, znana kot „Hänsel und Gretel“, se je lani pri nas nemški pela in sicer jako okrajšana, dočim se bo v slovenskem jeziku uprizorila neokrajšana —; meseca decembra „Car-

men“, meseca januarja pa „Lohengrin“. Ker se je tudi zbor z izvežbanimi močmi pomnožil, ni dvoma, da bodo naše operne predstave prave elitne predstave, na katere bomo lahko ponosni. To isto velja tudi za dramo. Posrečilo se je dobiti moči, ki so že igrale v Pragi in v Belemgradu z velikim uspehom, moči, katere bi bile na čast vsakemu velikemu gledališču. Vse te moči se uče pridno slovenski, vrh tega pa se je sestavil kaj zanimiv in raznovrsten repertoar. Vodstvo drame je v rokah g. Inne-manna, ki je že v minoli sezoni dokazal, da ni samo odličen umetnik nego tudi spreten, izobražen režiser. V očigled vsemu temu smemo brez strahu reči, da takih predstav, kakor letos, še nikdar ni bilo v Ljubljani, tudi v tistih časih ne, ko je bilo gledališče čisto nemško, brez konkurence, dobro obiskovano in ko so bile po zahtevu izvedencev predstave vzgledne. Če je imelo „Dramatično društvo“ pogum, preskrbeti vse to za prihodnjo sezono, je pa dolžnost občinstva, da s številnim obiskom podpira ta naš zavod. Strahu zaradi potresa pač ni treba imeti. Potres je sicer tudi na gledališkem poslopju napravil nekaj škode, a primeroma jako malo. Strop je ostal popolnoma nepoškodovan. Vrh tega je streha vsa montirana, vse poslopje pa z železom tako trdno vezano, da se absolutno nič ne more zgoditi, naj nastane še tak potres. Ne bojimo se torej, da bi kdo iz strahu pred potresom ne obiskoval gledališča in zato gledamo z najlepšimi nadejmi za naše gledališče v bodočnost. Odbor „Dram. društva“ je tudi v tem oziru skrbel za udobnost občinstva, da je sklenil in nas pooblastil objaviti, da se je možno abonirati na sedeže tudi samo za 30 predstav. Pričakujemo, da se oglasi mnogo abonentov in da se bodo tudi lože dobro oddale.

— („Radogorjeve“ ustanove) za bodoče vseučiliško leto je odbor razdelil v svoji seji dne 16. t. m. Prosilcev je bilo 32, a fonda je bilo le blizu 1400 gld. Da je osobito abiturijentom nekoliko pomagal na pot v višje šole, določil je odbor letošnje ustanove po 100 gld. Tako je 12 dijakov deležnih redne podpore, štirje pa so dobili najnujnejšo prvo podporo, oziroma rigorozno tako. Da bode odboru možno mej letom kaj storiti za potrebne vseučilišniške iz raznih slovenskih pokrajin, moralo se bode obiskovalcem in ustanoviteljem „Radogorja“ in donašati k njegovi razpoložnosti. Prosilci, ki še dosedaj niso dobili rešitve, sporoče naj natančno svojo sedanjo addresso gospodu dru. Danilu Majaronu, advokatu v Ljubljani.

— (Licitacija lož) Opozarjamo prijatelje slovenskega gledališča še enkrat na licitacijo lož, ki bode za slovenske predstave v ponedeljek popoldne ob 3 uri.

— (Pouk v pletenju (klekljanju) čipk na c. kr. obrtni strokovni šoli v Ljubljani.) Dodatno k naši včerajšnji vesti o razširjanji tega obrtnega zavoda, se nam poroča, da se pouk v klekljanju čipk prične z dnem 1. oktobra t. l. Pouka se morajo udeležiti redne učenke, ki obiskujejo vse učne ure ali pa tudi izvanredne učenke, ki pridejo k delu v poljubnem času in v poljubnih urah. Letos bode v tem novem oddelku poučevala strokovna učiteljica gospa Marija Hlavka. Za vstop se je zglasiti, kakor kaže današnji inserat v našem listu, pri ravnateljstvu zavoda. — S poukom v pletenji čipk je zavod razširil svoje delovanje na vse glavne stroke ženske ročne umetnosti. Naše deklice in dame imajo sedaj priliko, izuriti se brez plačeno na šoli v umetnem vezenji, v pletenji in v šivanji čipk.

— (Spomine na narodopisno razstavo v Pragi) namreč prav lepe fotografije, albume in narodne pahljače dobil je in prodaja tukajšnji knjigar Ant. Zagorjan.

— (Fran Štrukelj-Jaroslav †.) Na Šmarni gori je te dni umrl blag naroden duhovnik in pisatelj slovenski, župnik Fran Štrukelj. Pokojnik je bil širšim krogom znan s pisateljskim imenom Jaroslav. Rajni Jaroslav je bil v prejšnjih, časih stalen sotrudnik našemu dnevniku. Marsikdo jo črtico in povest, bodisi izvirno, bodisi prevedeno prinesel je „Slov. Narod“ iz njegovega peresa. Fran Štrukelj, poročil se je bil 29. novembra 1841. l. v Št. Vidu nad Ljubljano. Po dovršenih gimnazijskih študijah šel je v bogoslovje, kjer ga je knezovladika Jernej Vidmar 30. julija 1865. l. posvetil v duhovnika. L. 1866. je kaplanoval v Čatežu, od 1869. do 1871. l. na Sostrem. 1874. l. pa je že bil „valetudinarius“ na Šmarni gori, — kamor so ga bili tedaj poslali radi bolezní. Tu je bival stalno do svoje smrti. Pravi samotar, zahajal je kaj redko mej ljudi. V

Ljubljano je šel vsako leto jedva po jedenkrat. Največ svojega časa je prebil v svoji vlažni zatohli sobici pri knjigah, kjer ga je v 54. letu dobe njegove „bela žena“ položila na mrtvaški oder. Pokojni Jaroslav je jel pisati že kot bogoslovec. Z nekaterimi svojimi drugovi — mej njimi je bil tudi že pokojni Lavoslav Gorénjec-Podgoričan, veren pobratim mu, s katerim sta v bogoslovnici bivala zajedno v isti sobi, ter skupno učila se slovanskih jezikov, in s katerim sta se i v poznejših letih čislala izredno, — osnoval je leposloven list, ter z Gorencem vred marljivo pisal vanj. Vešč je bil večinoma vsem slovanskim jezikom, iz katerih je marljivo prevajal razne povesti, novele, črtice, obraze, življenjepise, itd. Plodove svojega uma je obelodanjal v „Besedniku“, „Zori“, knjigah „Mohorjeve družbe“ in „Matice Slovenske“, v „Slovenskem Narodu“, „Slovincu“ in zlasti v „Novicah“. Za slovensko knjigo je trošil čuda novcev, ter bil ud mnogim narodnim društvom. Slovensko slovstvo je znal, kod malo kdo in kaj rad govoril o njem. Bil je tudi spreten in vešč zgodovinar. Zeleti bi bilo, da pride njegova knjižnica v prave roke. Bil je rajnik vrl duhovnik, kremenit značaj, Slovan z vso dušo. Mnogo dolžih let bolehal ni se veliko bavil s politiko. Bil je dasi konservativec, izredno koncilijanten in tolerant, mož, ki je bridko obžaloval naše boje, a tudi strogo obsojal nestrpnost in bojaželnost naše klerikalne stranke. Na angeljsko nedeljo 1893. l. je bil pri njem neki prijatelj, kateri se je začudil, zagledaje „Narod“ na njegovi mizi, a on mu je smeje se rekel: „No, saj ni tako hud, kakor trdi „Slovenec“. Jaz ne najdem ničesar nedostojnega in protiverskega v njem. Vi „Narodovci“, ste res pravi siromaki. Če zahajate v cerkev, dajo Vam epiteton hinavci; če ne greste, ste pa liberalci. Res ne morete ustreči nikomur!“ In smejala sva se oba. Mirno spavaj ti zlata duša slovanska!

— (Premog na Dolenjskem.) Piše se nam: Na dopis v „Slov. Narodu“ z dne 16. t. m. glede premoga na Dolenjskem, bode povedano, da se brez dvoma nahaja premog tudi v okolici Mirne in Čateža in to v prav obilni množini, kar so potrdili strokovnjaki o priliki grajenja dolenjske železnice. Odnotni premog je neki celo boljši od kočevskega. V rovu poleg Gorenjevsi pri Mirni, lastnini gospe Hočvarjeve v Krškem, se vidi sam premog, kamor se kdo ozre. V Goljeku in Sajenici pri Čatežu štrli premog iz zemlje po grabnih in robovih. Ravno tako je v vasi Ravne premog prav vrh zemlje, tako da se pri snazenju jam z blatom iz jam meče. Obžalovati je, da zadnjeimenovani rudosledi ne pridejo v boljše in premožnejše roke, gotovo bi se dalo tam dosti več storiti, ker se nahaja razun premoga tudi še druga zemlja.

— („Zagorski Sokol“) priredi v nedeljo dne 22. t. m. izlet v toplice Galenek. Odhod ob polu 12. uri popoldne.

— (Tiskovna pravda) bode pred celjskimi porotniki v petek dne 27. t. m. Obtožen je odgovorni urednik „Slov. Gospodarja“. Obravnava je bila odločena že za mesec julij, pa se je preložila.

— (Ljudske shode) bode sklicalo mariborsko „Slovensko društvo“ dne 29. t. m. v Kozjem v gostilni gospe Pirhove, in dne 29. t. m. pri Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Začetek je vselej ob 3. uri popoldne.

— (Prememba posesti.) Graščino v Loki pri Zidanem mostu je prodal graščak g. J. Gun- kel g. pl. Lomerju z Dunaja za 61.000 gld.

— (Odlikovan rojak.) Slovenski rojak, krojaški mojster g. Mihael Razlag, kateri je pri mejnarodni razstavi v Kahiri dobil za razstavljeno obleko častno diplomu in zlato svetinjo prve vrste, je pri zadnji konfekcijski razstavi v Parizu dobil zopet častno diplomu in veliko zlato svetinjo. Kako da graški Slovenci ne podpirajo tega narodnega obrtnika?

— (Josip Lendovšek †.) Koroške Slovence je zadel hud udarec. Kakor smo včeraj javili, umrl je na Malem Strmcu odlični slovenski pisatelj in uneti rodoljub prof. Jos. Lendovšek. Pokojnik je za koroške Slovence deloval sicer tiho, a neumorno, vztrajno in požrtvovalno in si pridobil za njih narodno probujenje neveljavih zaslug. Umrl je v najlepši moški dobi, star šele 42 let. Obširnejši popis življenja, slovstvenega in političnega delovanja po kojnikovega priobčimo v kratkem. Pogreb prof. Lendovškega bo jutri, dné 22. t. m. ob 4. uri popoldne. Pokopal se bo na pokopališču v Dvoru pri Vrbi na Koroškem. Bodi plemenitemu, nepozabnemu rodoljubu časten spomin.

— (Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) sklicuje dva shoda, in sicer se bo vršil prvi v nedeljo dne 29. t. m. pri „Blazniku“ v Grebinju (začetek ob polu 4. uri popoldne), drugi pa v nedeljo dne 6. oktobra pri „Kramarju“ v Hodišah (začetek tudi ob polu 4. uri popoldne).

— (Deželnozborske volitve na Goriškem.) Predvčeršnjim so volila goriška mesta, trgi in kupčijska zbornica. V skupini slovenskih trgov je bil izvoljen soglasno Slogin kandidat dr. Tuma. Ta soglasna volitev je pač najlepši dokaz discipline in častno pričevalo zavednosti slovenskih volilcev v tej skupini. V Gorici sta bila voljena grof Franc Coronni in iredentovski župan dr. Venutti, v drugih skupinah in v kupčijski zbornici pa tudi le lahonski

Dr. Jernej Suppanz
c. kr. notar kot sodni komisar.

Moja pralnica
za slamnike in klobuke iz klobučine
nahaja se
na Resljevi cesti št. 16 v pritličji.
(1171-2) **C. Brilli.**

8 vinskih sodov
dobro ohranjenih, močnih, 50 do 60 vederskih
prodá po nizki ceni
(1169-4) **Matija Vilar,**
vinotržec v Dobu pri Ljubljani.

Ana Šuklje
učiteljica na klavirju
stanuje kakor doslej (1168-3)
v **Vegovih ulicah h. št. 8**
toda v I. nadstropju, okna na dvorišče.
Govoriti je možno z njo od 10. do 12. ure dopoldne.

Trgovskega učenca
in (1228-1)
praktikanta
iz boljših hiš, ki sta dovršila spodnjo gimnazijo ali realko,
z d. brimi spričevali, slovenskega in nemškega jezika zmožna,
vzprejme v trgovino z mešanim blagom
Janko Traun, Glince pri Ljubljani.

Elegantni album
— **Ljubljana po potresu**
in cesar v Ljubljani, s 16 jako zanimivimi
podobami ljubljanskih razvalin, v platno vezan in
pozlačen, kot najlepši vseh do sedaj izišlih, po jako
nizki ceni samo 40 kr. in opis potresa zraven
zastonj. — **Ilustrovane knjižice po 20 kr.,**
več skupaj pa ceneje.
Zahteva naj se le **Paulinovi elegantni album ali**
ilustrovane knjižice, ki se dobivajo po vseh knjigarnah.
V blagohotno naročevanje se priporoča
(843-25) **Jos. Paulin v Ljubljani.**

Št. 9011. **Licitacija lož.** (1232-3)
V svrhu oddaje lož v deželnem gledališču za sezono
1895/96 vršila se bo dražba
v ponedeljek dné 23. septembra 1895. leta
v deželnem gledališču, in sicer:
dopoludne ob 10. uri za nemške,
popoludne ob 3. uri pa za slovenske predstave.
Dražbeni pogoji se lahko vpogleda o pri hišniku v deželnem dvorci,
Gospodske ulice št. 2.
Od deželnega odbora kranjskega
v Ljubljani, dné 17. septembra 1895.

Krojač za civilne obleke in raznovrstne uradniške uniforme.
F. Cassermann (298-29)
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4
se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje **civilnih oblek** po
najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in
tuzemsko robo ima na skladišču. — Gg. uradnikom se priporoča za
izdelovanje **vsakovrstnih uniform** ter preskrbuje vse zraven
spadajoče predmete, kakor sablje, meče, klobuke za parado itd.
Poverjeni zalagatelj c. kr. uniformske blagajnice drž. železnice uradnikov.

Fr. Čuden, Ljubljana, Mestni trg.
Jedino zastopstvo za Kranjsko
svetovnoznane
tovarne za bicikle **Ivan Puch** in drugovi v Gradci
kakor tudi
orožne tovarne za bicikle
„**Steyer**“
in več drugih znanih tovarn. — V zalogi se dobivajo tudi vse pritlikline
za kolesa, kakor: svetilke, zvonci, sedla, zračne se-alke itd. itd.
vse po najnižjih cenah. (712-21)
Ceniki na razpolaganje.

C. kr. glavno ravateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda
veljavnega od 1. junija 1895.
Kratkice omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v
avstrijskem časopisu. Srednjeevropski čas je krajemu čas v Ljub-
ljani za 3 minuti naprej.
Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)
Ob 19. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Seitzthal v Ansece, Ischl, Graun,
den, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Carth, Steyr-
Ling, Budjevice, Posenj, Marijine varo, Eger, Karlova varo, Fran-
cova varo, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. jutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. jutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Seitzthal v Solnegrad, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoludne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak,
Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Solathal, Solnegrad.
Ob 12. uri 55 min. popoludne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 1. uri popoludne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzens-
feste, des. Seitzthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na jezeru, In-
most, Bregence, Carth, Genevo, Pariz, des. Klein Reiding, Steyr, Ling,
Graun, Ischl, Budjevice, Posenj, Marijine varo, Eger, Francova
varo, Karlova varo, Prago, Lipeljo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 20 min. večer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 26 minut popoludne
osebni vlak v Lesce-Bled.
Prihod v Ljubljano (juž. kol.)
Ob 5. uri 52 min. jutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-
eljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov,
Planja, Budjevice, Solnegrada, Linca, Steyra, Graundena, Ischla, An-
sece, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka,
Franzensfeste, Trbiša.
Ob 8. uri 19 min. jutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 26 min. dopoludne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Lipeljo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih
varov, Planja, Budjevice, Solnegrada, Linca, Steyra, Parisa, Geneve,
Carth, Bregence, Inmosta, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega,
Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 8. uri 38 min. popoludne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Ob 11. uri 55 min. popoludne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Seitzthala,
Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. večer osebni vlak s Dunaja preko Amstettenu in
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.
Ob 9. uri 25 min. večer mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta.
Razn tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 minut večer osebni
vlak iz Lesce-Bleda.
Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)
Ob 7. uri 28 min. jutraj v Kamnik.
Ob 8. uri 5 min. popoludne " " " " (slednji vlak le
ob nedeljah in praznikih)
Ob 9. uri 10 min. večer " " " " (slednji vlak le
ob nedeljah in praznikih)
Prihod v Ljubljano (drž. kol.)
Ob 6. uri 55 min. jutraj iz Kamnika (5-208)
Ob 11. uri 15 min. dopoludne " " " " (slednji vlak le
ob nedeljah in praznikih)
Ob 8. uri 20 min. večer " " " " (slednji vlak le
ob nedeljah in praznikih)
Ob 9. uri 55 min. večer " " " " (slednji vlak le
ob nedeljah in praznikih)

Sesalke
in brizgaine vsake vrste
vodovode
za mesta, sela, graščine, go-
spodarstva, letovišča vrte in kopelji. Vodo-
metne figure in nastavke, stranišča, kur-
jave s motorje za na veter, za
parom, z gret zrak in pe-
trolejske motorje izdeluje (445)
A. KUNZ, specialna
Moravska Bela cerkev.
Ilustrovani prospekti zastonj.

Laščino poučuje
neka izvežbana učiteljica, rodom Lahinja, ki je na-
redila izpit — Večje skupine po dvakrat v tednu
1 gld mesečno, za njene učence konverzacija brez-
plačna. — Več pové iz prijaznosti upravnistvo
„Slov. Naroda“. (1234-2)

Velik bukov gozd
blizu okrajne ceste je na prodaj. — Po-
nudbe vzprejema posestnik **Janez Majnik**
v Zadlogu št. 26, p. Črni Vrh nad Idrijo. (1153-3)

Dr. Josip Kenda
zdravnik v Vipavi (1251)
naznanja s tem, da je pričel zopet
zdraviti. Ker pa ni še vedno prav
trdnega zdravlja, vzprejema bolnike
le od 9. do 12. ure dopoludne.

Ignacij Sattler
slikarski mojster z Dunaja
Ljubljana, Marije Terezije cesta št. 1.
Usojam se naznanjati veliceni gospodi najljubšeje,
da sem ustanovil v Ljubljani podružnico in bodem
vedno skrbel za to, da izvršujem najmodernejša, naj-
solidnejša in najizvrstnejša dela po nizkih cenah.
Prevzemljem tudi dela za bodoče leto. Za pogovore
ali za naročila zadostuje dopisnica. (1246)

J. Kunčič
priporoča p. n. občinstvu svojo
izdelovalnico soda-vode
Ljubljana, Sv. Petra cesta 5
„Pri avstrijskem cesarju“
z opomojo, da rabi vodo iz mest-
nega vodovoda, a v svoji
filijali v Lescah
rabi vodo iz tekočega studenca
nad cesto proti Bledu. (117-21)
Zunanjia naročila izvrše se točno

Izprašan poštni upravitelj
(ekspeditor)
vešč slovenskega, nemškega in italijanskega jezika v besedi in pisavi,
želi nastopiti kako mesto kot upravitelj. (1144-7)
Oglasi naj se pošiljajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Prodaja konkurzne mase.
Sklad blaga s štacunsko opravo
sodnijsko cenjen na 2008 gld. 7 kr., iz konkurzne mase trgovine z
mešanim blagom v Laškem (pri Celju) se prodaja povprek najmanj za
cenilno vrednost največ ponujajočemu. Položi ti je 1/2% ponudene svote,
izplačati kupovino in prevzeti kupljen sklad v 8 dneh po vzprejeti ponudbi.
Pismene ponudbe v zaprtih zalepkah naj se do 30. septembra 1895
pošljejo oskrbniku konkurzne mase (1227-3)
dr. Josipu Kolšek-u, odvetniku v Laškem.

Cement
železniške šine, traverze,
cinkasto in pocinkano ploščevino
železo za vezi
kovanje za okna in vrata
sploh vse, kar se pri stavbah potrebuje, priporoča po zelo
znižanih cenah
Andr. Druškovič
trgovec z železnino (442-45)
Glavni trg št. 10. Ljubljana. Glavni trg št. 10.

Pony

črn konjiček, 13 pesti visok, 7 let star, zanesljiv, se prodaja pri Janko Ev. Streu v Kranju. (1247-1)

Hiša na prodaj.

Radi oddaljenosti prodaja se hiša v Ljubljani na Sv. Martina cesti, ki je v dobrem stanju, povsem na novo popravljena. K hiši pripadajo trije komadi zemljišč, obsežni 3 orale 202 štirj. sežnja. — Ponudbe naj se pošljejo upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1165-3)

PHÖNIX-POMADA

na razstavi za zdravje in vrednjanje bolnikov v Stuttgartu 1890 odlikovana z nagrado, je po zdravniškem izreku in mnogih zahvalnih pismih, katerih število gre v tisoče, priznana kot jedino, zares rešno in neškodljivo sredstvo, s katerim se doseže tako pri gospodih kakor pri gospodih lepa in bujna rast lasij in se prepreči, da ne izpadajo in da se ne dela mej njimi prhot; mladi gospodje dobijo po nje rabi močne brke. Za uspeh in za neškodljivost se garantuje.

Lonček 80 kr., če se pošlje po pošti ali proti povzetju 90 kr. K. Hoppe, Wien, XIV., Hütteldorferstrasse 81. (354-24)

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma (nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsakovrstna angleška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728-35)

Za trgovino z mešanim blagom na Spodnjem Štajerskem vzprejme se

štacunsko dekle

ki je zmožna nemškega in slovenskega jezika, in se razume v hišna dela ter je izurjena v manufakturni stroki. Vstop takoj ali pa tudi pozneje.

Več pov. iz prijaznosti tvrdka Ant. Krisper v Ljubljani. (1215-3)

(315-14)

Odlikovan na svetovni razstavi (1331) v Čikagi s svetinjo. (43)

UBERALL VORRÄTHIG 17 MEDAILLEN

FEINSTE QUALITÄT

CHOCOLAT SUCHARD

NEUCHÂTEL (SUISE)

CACAO

MASSIGE PREISE

LEICHTLÖSLICHER CACAO

Ausgegeben 1 KP. 200 TASSEN

Krepkega učenca

14-15 let starega, kateri je dovršil vsaj prvi razred srednje šole in slovenskega in nemškega jezika zmožen, vzprejme v prodajalnico z mešanim blagom (1222-3) J. Jerman, trgovec v Domžalah.

Upravljen prostor

prodajalnico z mešanim blagom

na dobro obiskovanem kraju pri Sv. Mihielu poleg Pilberka se dá v najem z ugodnimi pogoji. Tukaj je bila že 20 let prodajalnica. — Vpraša naj se pri J. Ter-noth-u pri Sv. Mihielu poleg Pilberka na Dolenjem Koroškem. (1216-3)

Fran Burger, mizar

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 21 se priporoča č. občinstvu za naročila v izvrševanje najnavadnejih in najfinijih

pohištvenih in stavbinskih, v mizar-sko stroko spadajočih del.

Tudi imam v zalogi več pohištva in izdelujem najlepše lesene stropne in stene (lambrije). Delo solidno in po nizki ceni. Za dela, naročena dovolj zgodaj, tudi jamčim. Naročila izvršujem ali po predloženih mi ali pa odbranih lastnih vzorcih po vseh slogih. (220-30)

Vozni listki v Sev. Ameriko

(943-5)

pri

nizozemsko-ameriški parobrodni družbi.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 DUNAJ.

Vsak dan odprava z Dunaja.

Pojasnila zastoj.

Dne 29. septembra 1895

ob 4. uri popoldne vršila se bo prodaja v zapuščino gosp. Adolfa Obreze spadajočega ostalega posestva, in sicer:

hiša, takozvani „magacin“ v Cerknici, potem kozolec, senica, poslopje z dozidanimi hlevi in okolo teh objektov ležeče zemljišče.

Vse to se bo v večjih parcelah prodalo. (1248-1)
Prodaja vrši se na licu mesta, kjer se tudi natančni pogoji zvedo.

FR. ČUDEN

urar

v Ljubljani, Mestni trg

priporoča svojo največjo zalogo

vsakovrstnih švicarskih ur, uhanov, zlatnine in srebrnine.

Zaradi velike nesreče potresa ni sedaj nobene kupčije, torej prosim, kdor misli uro kupiti, naj jo sedaj naroči ali kupi. V ceniku postavljene cene so zdaj za 10% znižane. — Priporočam se z vsem spoštovanjem

Fr. Čuden.

urar v Ljubljani.

Ceniki se dobivajo zastoj in se tudi po pošti pošiljajo. (540-25)

Deželna Rogaška slatina

priporočevana od najimenitnejših medicinskih avtoritet.

Tempeljski vrelec, najboljša osvežujoča pijača, zlasti pri epidemijah.

Styria-vrelec, izkušeno zdravilo za obolele prebavne organe.

Razpošilja se po deželnem oskrbnistvu vrela v Rogatec-Slatini. Glavna zaloga pri Ivanu Liničingerju in Mihaelu Kustnerju v Ljubljani. (350-20)

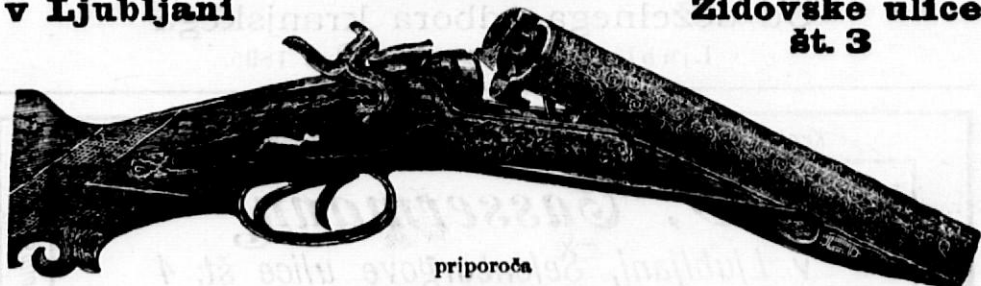
FRAN ŠEVČIK

1051-7)

puškar

v Ljubljani

Židovske ulice št. 3

priporoča

svojo bogato zalogo

vseh vrst orožja in lovskih potrebščin

kakor tudi puške in samokrese lastnega izdelka.

Vsa v njegove stroke spadajoča dela se izvršujejo točno in po najnižji ceni.

Važno za gospodarstvo, tehniko in industrijo!

Amerikanska patentna jeklena veriga

nezvarjena

iz tvornice

Goeppinger & Co., Bela peč, Gorenjsko.

Unzerreissbar

Prednosti nasproti zvarjeni verigi: 1.) 2 1/2 krat večja lomoporna trdnost. 2.) Zmanjšanje teže. 3.) Absolutna varnost. — Izdelujejo se vsake vrste dolgih verig po meri: verige za krave, konje, pse, za ovesa, prsne verige itd. od 1-8 do 65 mm debelosti.

Samoprodaja za Kranjsko:

ERNEST HAMMERSCHMIDT

Ljubljana, Križevniški trg. (1152-3)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskam kože.

Veliko priznanih pism je na ogled v

glavni razpošiljalnici:

L. Schwenk-a lekarna

(13-38) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno zanko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristen v Ljubljani: Jos. Mayer, J. Svoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovom S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovcu A. Egger, W. Thurnwald, J. Birnbacher; v Brezavi A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolf-sbergu A. Huth; v Kra-nju K. Savnik; v Rad-goni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju K. Gela; v Črnomlju: F. Haika.

Na Glavnem trgu se oddá 1. novembra
veliko, lepo stanovanje.
V istem stanovanju se prodasta (1250—1)
2 lepi stekleni omari za prodajalnico.
Kje? pové iz prijaznosti upravištvo „Slov. Naroda“.

Aviso za trgovce!
Dobre kupčije delujoča stara
trgovina z mešanim blagom
s prima en detail in en gros odjemniki se
tako lahko prevzame.
Nemško pisane ponudbe naj se pošljejo pod šifro
„A. P. 3“ upravištvo „Slovenskega Naroda“. (1239—2)

Knjigarna
Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg
v Ljubljani
Kongresni trg št. 2
priporoča svojo (1195—5)
popolno zalogo
vseh v tukajšnjih in vnanjih učiliščih, zlasti na
c. kr. višji in c. kr. nižji gimnaziji, c. kr. višji realki
in c. kr. pripravnicah za učitelje in učiteljice, na
zasebnih in ljudskih in meščanskih šolah uvedenih
šolskih knjig
v najnovejših izdajah, sešite in v trpežnem
šolskem vezu, po najnižjih cenah.
Seznami vpeljanih šolskih knjig se dobivajo
pri nas zastonj.
Ker se učni načrt preteklega šol-
skega leta vsled potresne katastrofe
ni mogel popolnoma skleniti in se mora
toraj skleniti v novem šolskem letu,
odredila so ravnateljstva tukajšnjih
učilišč, naj je za sedaj še obdržati
knjige preteklega šolskega leta, ker
se bodo iste rabile še letošnje leto.

Izdelovanje perila
Na debelo! Za gospode, gospé in otroke. Na drobno!
Prevezemajo se opreme zaneveste.
Ustanovljeno leta 1870.
Cena in blaga brez konkurence!
Centriki v nemškem, slovenskem in italijanskem jeziku
se na zahtevanje pošiljajo prosto pošiljajo.

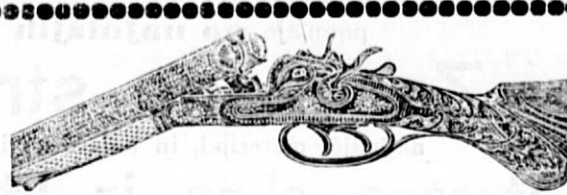
Srajce za gospode
bel šifon, gladka prsa, brez
zavratnika, brez manšet,
27 vrst.
1 komad po gl. 1.10 do 2.70
6 komad. " " 6.25 " 15.—
Srajce za dečke
v 4 velikostih, kakor zgoraj
1 komad po gl. 1.— do 1.40
6 komad. " " 5.75 " 7.75
Spodnje hlače (gate)
za gospode 6 kakovostij
1 kom. po gl. —80 do 1.40
6 kom. " " 4.50 " 7.50
12 ovrtnikov
gl. 1.80 do gl. 2.20.
12 parov manšet
od gl. 3.30 do 4.00.
12 komadov
predarajnikov.
od gl. 3.25 do 5.—

Za brezhiben kraj in najsolidnejšo postrežbo jamči trdka
C. J. Hamann v Ljubljani
zalagatelj perila več c. kr. častniških uniformovališč in uni-
formovanja v naši c. in kr. vojni mornarici.

Pristno Brnsko sukneno blago
za jesen in zimo 1895.
Kupon 3-10 m dolg, za gl. 4.80 iz dobre
popolno obleko za go- gl. 6.— iz flae
spode (suknjo, hlače, gl. 7.75 iz flaejše
telovnik) stane samo gl. 10.— iz najfin.
Blago za zimске suknje, za lovec, loden, blago
za suknje in hlače iz gredašane tkanine v naj-
lepši izbiri meter od 2 gl. 25 kr. navzgor in vse drugo
blago pošilja po povzetju kot poštena in solidna najbolje
znana tovarniška zaloga suknenege blaga
Siegel-Imhof v Brnu.
Vzorci zastonj in frankovano. — Jamči se za to, da
pošiljatev odgovarja vzorcem.
Na uvažanje! Slavno p. n. občinstvo se zlasti opo-
zarja, da je sukneno blago, če se direktno naroči,
znatno ceneje, nego če se po agentih naročuje. —
Trdka Siegel-Imhof v Brnu pošilja vse blago po
pravih tovarniških cenah brez podražbe
vsled zasebne odjemniki toli oškodujočega sleparskega
„krojaškega popusta“. (1146—5)

Največja in najboljša izbér služb
za posle vsake vrste (moške in ženske), posebno za
kuharice, hišine, pestunje k večjim otrokom, dekleta
za vse itd. itd. — Več v pisarni za preskrbovanje
stanovanj in služb G. FLUX, Breg št. 6. (1245)

Št. 726. **Razglas.** (1253—1)
Na tukajšni c. kr. obrtni strokovni šoli
za umetno vezenje in čipkarstvo se otvori
z dném 1. oktobra t. l. nov oddelek
za pletenje (klekljanje) čipk.
Za vstop v ta oddelek se je zglašiti v pisarni
šolskega ravnateljstva (Zvezdarske ulice, Virantova
hiša), kjer se dobé vsa potrebna pojasnila.
C. kr. ravnateljstvo obrtnih strokovnih šol v Ljubljani
dné 20. septembra 1895.

Ljudevit Borovnik (386-27)
puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek
za lovec in strelce po najnovejših sistemih pod popo-
nim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice,
vzprejema vsakovrstna popravila in jih tečno in
dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici
in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastonj.

Fran Starè
sobni slikar
v Ljubljani, na Bregu št. 20
priporoča se slavnemu p. n. občinstvu v izvrševanje
vseh v dekoracijsko in slikarsko obrt spadajočih del
z zagotovilom ukusno modernega dela proti zmerni
ceni. (647—23)
Ker sem pa večkrat odsoten zaradi dela, so
stranke najuljudneje naprošene, naj v slučaju potrebe
omenjena dela naročajo pri meni **plamenim** potom.

Vsaka tretja srečka dobitek! **Podaj sreči roko.** Vsaka tretja srečka dobitek!

Ogerska razredna loterija
še ni bilo, kajti izmed 100000 srečk
imelo jih bode 31.499 denarne dobitke.
Z bajno visokimi dobitki opremljena je ogerska razredna loterija kajti najvišji dobitok znaša v najugod-
nejšem slučaju **jeden milijon kron.**

Ogerska razredna loterija ima sledeče denarne dobitke:
Jedna premija v znesku 600000 kron.
1 dob. à 100000 kron
1 " à 200000 " *oni izmed 49 glavnih do-
bitkov drugega razreda, ki
bode naposled izbran dobi
tudi premijo 600000 kron.*
1 " à 100000 "
1 " à 50000 "
1 " à 60000 "
1 " à 50000 "
1 " à 40000 "
1 " à 30000 "
3 " à 20000 "
3 " à 15000 "
5 dob. à 10000 kron
12 " à 8000 "
27 " à 6000 "
8 " à 4000 "
110 " à 2000 "
213 " à 1000 "
100 " à 400 "
2010 " à 200 "
20000 " à 100 "
9000 " à 80 "

skupaj 31.499 dobitkov v skupnem znesku
5 milijonov 600000 kron.

Žrebanja nadzoruje državna oblast
ter se vrše ista v prisotnosti jav-
nega kraljevega notarja.
Žrebanje I. razreda:
od 16. — 19. oktobra 1895.
Žrebanje II. razreda:
od 6. — 12. decembra 1895.
Dobitki izplačajo se v goto-
vini, ne da bi se kaka svota
odtegnila.

Srečke dobi-
vajo se pri **Karol-u Heintze-ju** glavnemu nabiralcu
Naslov za brzojavke: **Lottoheintze Budimpešta.**
Naročniki blagovolijo naj priložiti za poštino 10 beličev, za priporočena pisma 20 beličev,
za vsak izkaz izžrebanih srečk posebej 20 beličev. (1207—3)

Budimpešta,
Servitenplatz št. 3.
Vsaka tretja
srečka dobitek!

Cenik vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št 9 nad 56 litrov:

	hektoliter
Vipavsko belo I. vrste . . . po gl.	24.—25.—
II.	23.—23.50
Vipavski Rulandec, desert . . .	37.—
„ Rizling,	30.—
„ Vrhovec	21.50
Vipavska Sipa	37.—
„ Kraljevina	—

Istrski teran, stari	16.—
„ novi	18.—
Istrsko belo	19.—
Istrski Refoškati, desert . . .	35.—
„ Refoško, 100 butelj . . .	90.—

V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

	liter
Vipavsko belo po gl.	—36
Vipavski Vrhovec	—36
„ Rulandec, desert	—52
„ Rizling,	—48
„ Burgunder	—
Vipavska Sipa,	—52
Vipavski Vrhpoljec, buteljka . .	—70

Istrski teran, stari	—32
„ novi	—32
Istrsko belo	—32
Istrski Refoškati, desert . . .	—50
„ Refoško, buteljka . .	1.20

Zadruge razpošiljati tudi vina in vzorce direktno. (194—15)

F. P. VIDIC & COMP. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah:

Zarezane strešnike

najboljši material, in nalašč za iste napravljena

strešna okna iz litega železa.

Nastavke za dimnike in cevi iz kamenine.

Roman-cement.

Portland-cement iz tovarne Doyje-Lengsfeld.

Chamotte-mozajik

in plošče iz Portland-cementa za tlakovanje.

Peči domače in češke.

Strešni klej, karbolinej in trstne storje

kakor tudi (1017—7)

vse v stavbno stroko spadajoče predmete.

Fran Stupica

trgovec z železnino, kovinami, moko ter specerijskim blagom

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1

priporoča v nakup razno

strojarsko in usnjarsko orodje

prevzeto od Albina Achtschina v Ljubljani in Fran Panckovega sina na Dunaju

kakor tudi (1065—5)

nagrobne križe, štedilnike, vlite kotle, cement, traverze in železniške šine.

Uradno upravičeni in zapriseženi
stavbinski inženier in stavbeni mojster
Jaromir Hanuš

ponuja se

za izvrševanje vseh v stavbinsko stroko spadajočih del, prevzema poprave hiš po zelo nizkih cenah, naprave vodovodov, načrtov in proračunov, merjenje cest in posestev itd.

Ustmena ali pismena naročila

vzprejemajo se (1123—8)

v novi hiši na Poljanskem predmestju, nasproti domobranski vojašnici.

Banka in menjalnica J. C. MAYER v Ljubljani

nahaja se od danes naprej

(1202—3)

v Grumnikovi hiši, Dunajska cesta št. 6

zraven Piccolijeve lekarne.